

již blanketní recepční zákon z 10. října 1930 o úpravě právních a hospodářských poměrů v pohraničním území, čís. 151/1930 Sb. z. a n. Tento v § 1 stanoví, že úchytky od právního řádu československého, jakož i doplňky a změny jeho, obsažené v mezinárodních smlouvách o úpravě právních a hospodářských poměrů v pohraničních územích, nabývají m o c i z á k o n a vyhlášením těchto smluv ve Sb. z. a n. Tím kryty jsou odchylky od ustanovení §§ 37, 234 tr. zák. o principu teritoriality a §§ 39, 234, odst. 2. tr. zák., i § 59 tr. ř. o extradici. Správní opatření k provedení železniční smlouvy zejména o řízení pro zkoumání a rozhodnutí o žádostech za »přenechání soudu« a »předvedení« do ciziny dosud vydána nebyla, ale připravují se. Kronberger.

Nový bulharský extradiční zákon byl vyhlášen v Državen vestniku pod č. 64/1935 jako nařízení s mocí zákona ze 16. března 1935 o extradici a právní pomoci ve věcech trestních. Zákon má 36 článků a skládá se ze 3 částí. První část o extradici (čl. 1—27) obsahuje v I. hlavě předpisy hmotného práva vydávacího, t. j. extradiční podmínky, ve II. hlavě pak ustanovení formálního práva vydávacího, t. zv. řízení o vydání. Zákon upravuje jen aktivní extradici provinilců z Bulharska do ciziny, nedotýká se vyžádavacího řízení z ciziny do Bulharska. Část druhá ve článku 28 až 35 jedná o právní pomoci ve věcech trestních, a to zase jen o podmínkách poskytování právní pomoci soudům cizozemským soudy bulharskými. Část třetí obsahuje konečná ustanovení, vyjádřená v jednom článku, že totiž zákon mění všechna odporující mu ustanovení. Tím však není míněno, že by zákon sám měnil předpisy mezinárodních smluv o vydávání provinilců. Naopak článek první, vypočítáváje prameny vydávacího práva, stanoví i jejich pořadí a uznává prvenství smluv. Po nich teprve následuje závaznost ustanovení extradičního zákona, pokud se shodují s reciprocitou. Není-li v zákoně žádných ustanovení, platí mezinárodní zvyklost. Stejná úprava platí podle článku 28 i o poskytování trestní právní pomoci v užším slova smyslu.

Zákon rozeznává nejen vydání ke stíhání a vydání k odpýkání trestu, nýbrž i vydání k řízení o zabezpečovacím opatření a vydání k jeho výkonu. Rozsah vydání je stanoven metodou eliminační. Extradice se povoluje jen pod podmínkou, že bude šetřena zásady výlučnosti (čl. 9.), je stylisována ve formě striktní, avšak má povahu jen výjimky relativní, vázané garanční lhůtou 30 dnů. Důvody odepření vydání nevybočují z rámce obvyklosti. Zákon definuje ryzí delikty politické a přidržuje se koncepce objektivní; za konexní delikty politické považuje ony obecné trestné činy, jež jsou s politickými v příčinné spojitosti nebo mají s nimi totožný účel.

Řízení o vydání je podrobně a moderně upraveno. O extradici rozhoduje apelační soud ve veřejném zasedání za účasti obviněného, jeho obhájce a státního zástupce. Do rozhodnutí apelačního soudu, zní-li na vydání, mohou strany podati ve lhůtě 7 dnů

stížnost k nejvyššímu kasačnímu soudu. Naproti tomu proti rozhodnutí apelačního soudu, jímž extradice nebyla povolena, není stížnosti a vyžadovaná osoba, byla-li zatčena, se neprodleně propustí na svobodu. Soudní rozhodnutí se zasílá ministru spravedlnosti k dalšímu řízení. Zní-li na vydání, může býti extradice odepřena ministerskou radou k návrhu ministra spravedlnosti. O průvozu rozhoduje ministr spravedlnosti sám. Průvozní podmínky se kryjí s extradičními.

Po francouzském extradičním zákonu z r. 1927 a německém z roku 1929, je nový bulharský vydávací zákon z roku 1935 nejmladší mezi 11 evropskými zákony toho druhu.*) Kronberger.

Knihy zaslané redakci. Dr. Richard B é b r—Dr. Rudolf C h a l o u p k a: Československé zdravotnické zákony s příslušnými prováděcími předpisy. Praha 1937, nákl. Čsl. Kompas, str. 1335, Kč 120.—. — Dr. Jaroslav B r e j c h a—Dr. Viktor F i k e r: Doplnok k živnostenskému zákonu pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi. Praha 1937, nákl. Čsl. Kompas, str. 120, Kč 15.—.

Nově vydané zákony a nařízení. — 36. Z á k o n ze dne 11. března 1937, kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 9. června 1932, č. 94 Sb. z. a n., o nové soustavě drobných peněz. — 37. Z á k o n ze dne 11. března 1937, kterým se nově určuje výše státních záruk za vývozní úvěry podle zákona o podpoře zahraničního obchodu. — 38. Úmluva mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemném vykonávání exekučních titulů a o vzájemnosti ve věcech konkursních. — 39. Úmluva mezi republikou Československou a republikou Polskou o vzájemnosti ve věcech pozůstalostních. — 40. Vládní nařízení ze dne 29. ledna 1937, kterým se uvádí ve vnitrostátní účinnost řád plavební policie, platný v části Dunaje mezi Ulmem a Brailou a v jeho zmezinárodněné síti. — 41. Z á k o n ze dne 12. března 1937, kterým se upravuje jednání ve společných poradách výborů poslanecké sněmovny a senátu. — 42. Vládní nařízení ze dne 19. března 1937 o přechodné úpravě státního příplatku k podpoře nezaměstnaných. — 43. Vládní nařízení ze dne 19. března 1937 o státním příplatku k podpoře nezaměstnaných. — 44. Vládní nařízení ze dne 4. března 1937 o srážkách ze smluvní ceny při některých dodávkách textilního zboží a o úpravě příspěvku pěstitelům lnu a konopí. — 45. V y h l á š k a ministra vnitra ze dne 11. března 1937 o vydání nového úředního seznamu míst v zemi Slovenské. — 46. V y h l á š k a ministra vnitra ze dne 17. března 1937 o zahájení plné působnosti policejního ředitelství v Praze v dalších částech území hlavního města Prahy. — 47. Nařízení zemského presidenta v Praze ze dne 22. března 1937, kterým se mění nařízení zemského presidenta v Praze ze dne 8. května 1934, č. 119 Sb. z. a n., jímž byl zaveden nový všeobecný výpovědní a stěhovací řád pro zemi Českou. — 48. V y h l á š k a ministra financí ze dne 18. března 1937 o paušalování daně z obrátu u fotografických přístrojů a potřeb. — 49. V y h l á š k a ministra financí (80) ze dne 24. března 1937, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky československé o nové úpravě platebního styku mezi Československem a Rumunskem.

*) První extradiční zákon je belgický z roku 1833, pak následují lucemburský, holandský, anglický, švýcarský, norský, švédský a finský z r. 1922.

